

Randgroepbevers in de Millingerwaard

"Natuurbeheer is in Nederland eigenlijk behoorlijk frustrerend. De na te streven ideaalbeelden van natuurdoeltypen zijn door enkele biologen geïmporteerd uit het buitenland en zijn in Nederland eigenlijk nooit in optima forma realiseerbaar. Daarom is het zo leuk om beheerder in de Millingerwaard te zijn" zegt Johan Bekhuis, beheerder bij Stichting Ark. "Wij kunnen alles mooi vinden want het gaat om de interactie van processen: de brandnetel is daarin even belangrijk als de orchidee. Tien jaar geleden introduceerden we galloways, een zachttaardig runderras met weinig problemen en in die tijd goedkoper dan de Schotse hooglanders. We krijgen weleens commentaar van mensen die vinden dat we de dieren onnodig laten lijden. Want als de dieren aan bomen knabbelen dan concludeert men al snel dat ze niet genoeg te vreten hebben. Natuurlijk hebben we ook de Dierenbescherming op bezoek gehad. Ik

vraag dan waarom ze het wel goed vinden dat afgedankte boerenvee volledig gestresst vervoerd en gruwelijk afgemaakt mag worden en hier een dier niet in alle rust mag sterven.

Een paar jaar na de galloways introduceerden we de bevers. Door de ervaring in de Biesbosch hadden we niet meer op kinderziektes gerekend. Helaas kregen we 'randgroepbevers' aangeleverd uit het Elbegebied, bevers die naar de rand van het leefgebied waren verdreven omdat ze onvoldoende sterk waren. De beheerders daar konden twee dingen doen: schieten of aan Nederland verkopen. Nou, de eerste groep bevers spoelde bij de eerste keer hoog water deels weg, slechts een enkeling wist 'thuis' te komen. Maar nu zijn de twee families in de Millingerwaard goed gewend. Bij hoog water vertrekken ze naar hogere gedeeltes en met vorst knabbelen ze van onder het ijs een wak om zo takken onder water te kunnen trekken."

In de zeven jaar dat Johan hier beheerder is vindt hij het opvallendste dat zelfs de meest optimistische natuurbeheerders zijn ingehaald. "De ontwikkelingen gaan enorm snel maar je moet het wel de kans geven. De Nederlandse natuurbeheerders zijn conflict mijdend. Als ergens, volgens de boeren, teveel distels staan dan worden ze gemaaid. En dat is jammer. Wij hadden hier een paar jaar geleden 15 ha met 2,5 meter hoge distels en natuurlijk veel commentaar. Maar nu zijn de distels ingestort en zie je overal verjonging optreden.

Tsja, als de natuurbeheerder nu eens net zo vasthoudend zou zijn aan z'n ideeën als de boer dan waren we in natuurbeschermend Nederland heel wat verder." De Millingerwaard ligt bij Keekerdon, ten oosten van Nijmegen en wordt beheerd door het Wereld-NatuurFonds en SBB.

Renske Schulting